

๑๑...ถ้าเราสั่งสมาธิหรือดูอารมณ์เกิดดับ
อย่างเตี้ยวปัญญาจะเกิดห้อย เมื่อเรา
ออกจากสมาธิแล้ว เราจะเจอ
สิ่งแวดळัอมเมื่อไร เมื่อเราเฉลอ จิตใจ
ของเราก็จะหวั่นไหวไปกับสิ่งแวดळัอม
เพราะเราไม่ได้ถอหะรอกะหังง้า

ความยึดถือ...๑๑
พระอาจารย์กัมเฆา สุขกาโม
วัดนพรัตนาราม (หนังสือธรรมะดลใจ หน้า 21)

เผยแพร่เป็นนิตยสารนิตยสาร
www.jaiphensook.net
www.SEAL2thai.org/etc/watphrae